

G/555/10

DISPUTATIO MEDICA

I N A U G U R A L I S

D E

H Y D R O T H O R A C E.

Q U A M,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI,

N E C N O N

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto,

P R O G R A D U D O C T O R I S,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

RICHARDUS WILSON GREATHEED,

EX INSULA SANCTI CHRISTOPHORI,

Soc. Med. Edin. Sodal.

Ad diem 12 Junii, hora locoque solitis.

E D I N B U R G I:

Apud BALFOUR, AULD, et SMELLIE,

Academiae Typographos,

M, DCC, LXXI.

Baroni Binning
at auctore



335099

Viro honorabili

CRAISTER GREATHEED,

A R M I G E R O,

In Insula Sancti Christophori,

Judici summo,

Patruo suo semper colendo :

Nec non Viro gravi

G U L I E L M O C U L L E N,

Medicinæ Ufus et Institutionum,

In alma Academia Edinensi,

Professori illustri,

Praeceptoris suo de se optime merito :

Haec Studiorum Rudimenta

Sacra voluit

A U C T O R.

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30386731>

DISPUTATIO MEDICA

D E

HYDROTHORACE.

CORPORIS cava, vivente homine, humoribus aut firmis ita replentur, ut latera eorum, mole, pondere, aut rarefactione earum rerum quas continent, assidue adprimantur.

CAVA autem sunt primum vasa sanguifera, dein ea quae, aut corpore ejiciendos, aut in cavum aliquid majus transferendos, humores e sanguine secretos recipiunt; tum spatia partibus interposita quae tela cellulosa replet; postremo ea, quibus organa quaedam intus continentur, qualia caput, thorax, abdomen, et scrotum, sunt.

QUORUM omnium interiora latera humor exilis, ex arteriis exhalantibus, quae

A

in

2 DE HYDROTHORACE.

in omnes corporis partes definunt, dimanans, semper humefacit *.

IDEM a vasis lymphaticis, absorbendi officio fungentibus, intro accipitur. Qui humor, in telam cellulofam, aut ea cava quae organa continent, abundantius effusus, aut parcius, ut postea dicetur, ab absorbentibus receptus, Hydropem ; thoraci idem incidens, eam hujus speciem, quam in mea laureae petitione tractandam putavi, scilicet Hydrothoracem, efficit.

DEFINITIO.

HYDROTHORACEM spiritus difficilis, pedum tumor, urina parca, decubitus molestus, subita praeter solitum ex somno

* Ingeniosissimus peritusque anatomicus HUNTERUS, hunc humorem arteriolarum exhalantibus non effundi, sed per tunicas vasorum, quorum fibrae minus densae sunt, ad tenuissimas sanguinis partes continendas, transfudari, opinatur.

no cum palpitatione excitatio, aqua in pectore intus fluctuans, satis recte definiunt *.

HISTORIA MORBI.

SURARUM pars inferior, premente manu, foveam, sub noctem evidentem, mane nullam retinens, incipientis hydropis primum est indicium. Neque primum solummodo hoc, verum etiam, si mox ponderis in thorace sensus, si spiritus difficultas, recumbente homine, aucta, et fluctuatio intus, praesertim situ corporis mutato, manifesta, succedunt, certum fere signum est. Simul totius corporis torpor, cordis palpitatio, et saepe alterius brachii paralyfis, saepe brachiorum manuumque, saepius alterius tantum brachii manusque, tumor, ex aqua intercute incidunt. Ad inferiorem thoracis partem,
cui

* Cullen Gen. Morb.

4 DE HYDROTHORACE.

cui septum transversum subest, tumor affixus proprium a nonnullis habitus est signum, apud Graecos *παθογονονικον* dictum: Estque, ubi nullus tumor extrinsecus apparuit*. Interdum scroti tumor ante

* ‘ Hi tumores non raro praegrandes fiunt, ut vel
 ‘ plures libras feri puri, quod calore in offam, ut album
 ‘ eni, abit, complectantur, ac saepissime haerent
 ‘ intra duplicaturam pleurae, et cavitatem thoracis re-
 ‘ plent, quibus disruptis, ingens pectoris fit inundatio,
 ‘ quae, pulmonum expansionem et motum diaphragma-
 ‘ tis impediendo, aegrum suffocatione tollit opprimitque.
 ‘ Vidimus talem casum ante aliquot annos in generoso
 ‘ militiae praefecto, qui de dolore in pectore continuo,
 ‘ fixo, et compressorio sinistri lateris conquerebatur; pau-
 ‘ lo difficilis cum tussi sicca perpetuo aderat respiratio,
 ‘ quae intervallis, praesertim noctu, ab incongruo max-
 ‘ ime situ, ita ingravescebat, ut summa anxietas cum
 ‘ suffocationis metu per aliquot horas adestet, pulsus
 ‘ continuo frequens, mollis tamen, sine siti, vel notabili
 ‘ calore; neque appetitus, neque somnus plane deficie-
 ‘ bant; pedes frigidi et una cum scroto tumore oedema-
 ‘ toso laborabant; exterius in thoracis regione nihil tu-
 ‘ moris, nihil ruboris, animadvertebatur. Accedit de-
 ‘ mum, ut a paulo fortiori thoracis commotione a ca-
 ‘ chinno

ante alios est *. Quae utique rariora sunt. In utrumque latus difficile plerumque, interdum in alterum tantummodo, de-
cum-

‘ chinno confestim in maximam et continuam spirandi
‘ angustiam atque anxietatem, quae ad quindecim ho-
‘ ras durabat, incideret, qua etiam infelicitè misereque
‘ suffocatus periit. Aperta thoracis cavitate, latus fini-
‘ strum totum feri, minimum, octo librae inundabant,
‘ quod largius, levi saltem incifura facta, effluebat, eo-
‘ demque penitus effuso, membranaceum receptaculum,
‘ disci majoris magnitudine, tenue tamen, ad latus fini-
‘ strum in conspectum venit, quod sine omni dubio ex
‘ membrana pleurae productum erat, et collecta intra
‘ duplicaturam ex vasis lymphaticis disruptis lymphæ
‘ talem capsulam sibi efformaverat.’ Hoffman. Sect. 1.
cap. 7. § 25. vol. 3. Quarto.

‘ Multos aqua aut pure intus in pectore extinctos,
‘ nullo extrinsecus tumore apparente,’ observavit Donal-
dus Monroius.

* ‘ Scrotum in hoc hydropis genere attollitur in tu-
‘ morem, antequam vel venter vel pedes intumescant.
‘ Neque enim semel sed iteratis vicibus deprehendimus,
‘ quod jam tumido scroto pedes oedematoso tumore cor-
‘ ripiantur.’ Hist. Morb. Uratislav. 1699, 1700.

6 DE HYDROTHORACE.

cumbitur. Pulsus tardi, debiles, et sine ordine, sunt. Urina, ut supra dictum est, parca, et saepe fitis magna est *.

MORBI DISCRIMINA.

SOLUS morbus hydrothoraci similis est empyema. Nam utrum pus, ut in hoc, an aqua, ut in illo morbo, thoracem repleat, nihil ad dignoscendos morbos refert; quoniam pus, quod stagnando acre fit, et lympa, quae, paulo diutius extravasa morando, putrescit, pariter partes quas contingunt irritant.

DISCRIMEN autem quo alter ab altero internoscatur, est, quod in empyemate inflammatio fuit, febris hectica est, quibus caret hydrothorax. His igitur signis spirandi difficultas superveniens empyema

* CUM igitur adeo morbi facies in longe plerisque casibus constet, Du Haenio et Reimmanio, supra relata ad morbum intelligendum minime fatis esse, dicentibus, nequeo assentire.

pyema significat ; hydropem vero subesse, ea quae supra retulimus, plerumque indicabunt.

PRINCIPIA.

HUJUSCE morbi plurima sunt principia. Inter hæc, primum obtinet locum quicquid rubros globulos aut gluten abstrahit, ut haemorrhogiae, siue natura, siue arte, casuve excitatae, excretionisque serosae auctae ; quicquid etiam arteriolas exhalantes relaxat et nimium humorem effundit, ut atonia cachexiam, idèoque hydropis initium, faciens, utque immodica sanguinis detractio, quae, debilitato corpore, omnia vasa arteriosa, idèoque et exhalantia, resolvit, viamque ad effusionem nimiam facit. Quam rem explicare jam aggredimur. Qui, quot foramina, quot exitus humoribus toto corpore dentur, secum reputet, qua ratione ii intus cohibeantur, profecto mirabitur ;

bitur; eoque magis, si longe maximam sanguinis partem serositatem esse, quae sponte sua naturaque undique diffluit, consideret. Quid igitur huic obstat, quo minus nimia abundantia secedens reliquam partem nimis crassam relinquat? Est pars sanguinis cujus particulae tantae magnitudinis sunt, ut in naturali statu vasis sanguiferis contineatur. Eam partem rubri globuli et gluten efficiunt; quae, serositatem subtiliter per suas particulas diffusam, implicans retinensque, nimia copia effluere prohibet. Quae tamen effluet et hydropem creabit, si implicantis hujus partis, scilicet rubrorum globulorum aut glutinis, tantum subtrahatur, ut quod reliquum intus sit serositati retinendae impar evadat. Alterum hydropis principium est, gluten solum subtractum. Gluten solum, et non etiam rubros globulos, subtrahunt magna ulcera diutiusve fonticuli et setacea servata.

SED et serosae ac omnes excretiones quae nimiae sunt, eadem ratione, scilicet gluten disperdendo, hydropem progignunt. Cujusmodi sunt diarrhoea, dysenteria, diabetes, fluor albus, et similia, quae diuturniora forte fuerint. Qui morbi, tam organa excernentia ampliando, ita ut crassioribus partibus effugium praeter naturam permittant, quam atoniam vasculorum exhalantium gignendo, hunc effectum edere possunt.

PRAETER hanc sanguinis partium seductionem, victus tenuis et aquosus hydropem gignit. Quam proclivis autem hujusmodi humor sit ad vasa exhalantia permeanda, experimentum Halefii docet. Is, in venam canis jugularem aqua ejusdem, cujus sanguis est, teporis, infusa, hydropicum eum intra horam dimidiam fecit.

VIREs quoque externae, quales sunt nervorum distensiones contusionesque, hydropem gignunt. Sic Donaldus Monroius hominem memorat, nervis inter opus tol-

lendum distentis, in aquam toto corpore inter cutem protinus incidisse. Illic atonia, quam omnes hujusmodi distentiones manifesto inferunt, in causa fuisse videtur.

HYDROPIS porro principium faciunt quietum vitae genus, humidusque cum frigore aër. Itaque sartores, futores, textores, et piscatores, prae aliis, hydrope periclitantur; etiam palustribus et sylvestribus locis accolae, ut Batavi, et Americani qui tractus adhuc sylvis crebris obfitos habitant. Quippe enim hujusmodi in locis plurimum humoris foraminibus ubique corporis simul accipitur; simul aër, jam humore refertus, eum qui e corpore per eosdem meatus undique dimanat, non satis aufert. Quo fit ut is quoque resorberi rursus, et congestam intus molem augere, periclitetur.

POTIONES meracae immodicae eodem etiam conferunt. Quae utique atoniam procreando agunt. Eaedem, aliquando inflammationem accendendo, ad duros tumores,

tumores, hydropis efficaciætrices, viam sternunt; qui, venosi sanguinis reditui officiendo, principiis hydropis annumerandi sunt.

INTERDUM etiam ingentes aquae frigidae praeter solitum haustus vehementer ad hydropem faciendum valent. Hi frigore solummodo agere mihi videntur, cujus vis propria vel arteriolarum exhalantium tonum imminuit, vel vasa perspirationi dicata constringit, vel utrumque effectum edit. Quod ad primum effectum attinet, frigoris propria natura est, ut noxam corporibus animalium et perniciem intendat. Ea noxa seu perniciēs in debilitando consistit. In hydropico igitur habitu, licet morbus propria forma nondum se prodiderit, partem maxime debilem, post noxam debilitantem, praecipue et primum passuram, rationale est. Ea vero pars arteriolae exhalantes sunt. Non igitur mirum est, si quae vasa jam ante in eo erant ut in morbum erumperent, oblata tam potente noxa, protinus eum susceperint.

susceperint. Hic subitum frigus pro po-
 testate nocente, vasorum exhalantium de-
 bilitas pro seminio morbi, habenda sunt.
 Quod discrimen jure mihi statuere vide-
 or: Non enim verisimile est, absque tali se-
 minio intus latente, tali corporis jam an-
 te existente opportunitate, frigus absoluta
 vi solum morbum inferre posse. Si enim
 hoc verum esset, centeni pro singulis in
 hydropem quotidie implicarentur, quod
 omnis experientia refellit. Dixi, propriam
 et naturalem frigoris actionem esse no-
 xiam: Estque. Sed roget me aliquis,
 Qui igitur fit, ut frigus, nisi omnem mo-
 dum superat, plerumque salutem, raro
 noxam ferat? Pro responso habeat, frigus
 saluti esse non sua sed nostrorum natura
 et lege corporum. Corporis lex est, ut
 quicquid suos motus, sive augendo, seu
 deprimendo, turbet, ea cerebri actio exci-
 tetur, quae noxae illatae obslet. Itaque in
 hoc casu frigus, dum cerebri actionem
 imminuere tendit, non tamen, si vires in-
 tus vigent, imminuit; quia actio cerebri
 ad

ad noxam repellendam, etiam, quam ante, major, excitatur. Et in hoc frigidae lavationis omnis usus positus est. Contra, si vires cerebri debiles sunt, ut adversus noxam satis ejus valida actio nequeat renovari, noxa praevalebit, et morbus erumpet, perinde ac in hac re. Eoque fit, ut, licet omnes medici frigida aqua lavandos infantes uno ore consentiant, cujus consuetudinis utilitatem multis verbis Joannes Floyerus Eques commemoravit; tamen qui paulo prudentiores sint, infantes imbecillos sic lavari vetent, quia vires cerebri actionem suam intendendo impares, debilitantem frigoris vim, suam sequi naturam et perniciem inferre, sinunt.

ALTER frigoris effectus proprius est, ut summi corporis vasa constringat. Quod fit, ut modo explicatum est, quia cerebri aucta actio eo pervenire et spasmus solvere non valet. Quod hydropico habitui, quem in atonia seu debilitate consistere dictum est, incidere verisimile est. Quoquo autem modo constrictio incidat, perspirabilem

spirabilem humorem, cum ad summa corporis aditus negetur, interiora petiturum manifestum est. Quod ipsum potestas in hydrope nocens esse potest, et una cum habitu hydropico prius existente, tanquam feminio, morbum tandem inferre. Postremo, si uterque hic effectus frigoris subiti noxam simul, quod fieri potest, sequitur, etiam vehementior ad morbum excitandum causa dabitur.

POSTREMO, principiis annumerandae sunt animi perturbationes degravantes, ut moeror et moestitia diuturnior. Quarum ea vis est quae potestatem nervosam resolvit, sanguinem tardat, excretiones omnes, et praecipue cutaneam, supprimit, eaque mala prae reliquis partibus visceribus denique infert. Cujus actionis effectus extremus atonia est, potens hydropis causa.

IN noxis supra memoratis, quae ideo principia dixi, quia nolui eas, quippe quod

quod difficillimum fuisset, in feminia et potestates nocentes, ut Gaubii verbis utar, subtilius deducere, tamen ad feminia magis pertinent haemorrhagiae cum excretionibus serosis, et ex animi perturbationibus moeror et moestitia diuturnior. Nam, si quis habitum habet haemorrhagicum, et phlegmaticum seu in excretiones serosas pronum, aut melancholicum cui moestitia naturalis est; ob causas supra dictas, eum in hydropem quoque pronum esse, et morbo, simul ac noxae, hunc in tali habitu excitantes, sese offerunt, implicitum iri manifestum est. Talium autem nostrarum, posito habitu in hydropem proclivi, hunc excitantium, in numero esse videntur reliqua fere omnia quae principia nominavimus.

HIS positis, aetas et sexus feminia hydropis praebent. Nam mulieres, pueri, et senes, si caetera omnia inter se paria sunt, proniores in hydropem reperiuntur.

CAUSA

CAUSA PROXIMA.

PRINCIPIIS fufius jam expofitis, nunc reliquum eft ut in eorum effectum, fcilicet, eum ftatum corporis ex quo morbus proxime pendet, inquiram. Is caufa proxima vulgo, rectius morbum continens, appellatur. Quo, ut bene Gaubius explicat, manente, manet, fublato, tollitur morbus. Itaque a principiis diftinguendus eft, ut ea, relicto morbo, poffint decedere, hic a morbo individuus fit. Aut, fi qua principiorum, qualis aqua intus accepta et duri tumores funt, permanentia ad morbum jam inceptum fervandum pertinet, mutato denuo nomine, pars caufae proximae evadunt.

HYDROTHORACEM caufa continens, vel a fanguinis ferofi aucta effufione, abforptione eadem manente, vel ab hac imminuta, dum iufta effufio eft, pendet. Aucta effufio, abforptione eadem manente, dupliciter fieri poteft ; primum per
 vaforum

vaforum exhalantium integrorum fines, quod longe maxime consuetum est; dein per lymphatica rupta, unde effundatur assidue lymphæ necesse est.

PER vasa exhalantia effusionis origo quintuplex est; primum, venosum sanguinem ad cor redeuntem impediencia; deinde, vasis excernentibus obstantia; tum, sanguis in arteriis iusto citatior; denique, vasa exhalantia relaxata; postremo, aquo-
forum humorum nimia abundantia.

Quod ad primam causae partem attinet, nempe sanguinis venosi reditum impediencia, eum impediunt cordis actioni officientia, qualia hujus valvulae in osseam naturam versa, et similia*, sunt. Item pulmo-
C num,

* Ingeniosus praeceptor noster Monroius hominem, praeter fluctuationem aquae, caetera hydrothoracicum curavit; adeoque etiam sanasse visus est, ut suam artem exercere homo solita animi alacritate et corporis vigore posset. Qui tamen brevi post tempore, ut plateis forte obambulabat, prolapsus humi subito expiravit. Inciso cadavere, laeva thoracis pars aqua referta erat, dextra fac-
cum

num, jecoris, et lienis impedimenta; qualia congesti illuc humores, qui unus est, aut duri tumores, qui est alter inflammationis finis. Estque hic obiter observandum, duros tumores, quos, quatenus habitum hydropicum inferunt, principiis annumeravi, nunc permanentes, et ad morbum servandum pertinentes, causae partem fieri. Sed, praeter congestum eo sanguinem, praeter duros tumores, cum per lienem et jecur multum sanguinis, per pulmones universus totius corporis, necessario transeat; ita quicquid ulla ex parte illic impedimenta creat, ut id hydropis causa sit necesse est. Quorum duo meminisse contentus ero, scilicet, calculos in quolibet eorum loco, et pulmonum constrictionem spasmodicam. De calculis res manifesta est. Constrictionis exemplum

cum aqua plenum habebat, os aortae, coarctatum et in osseam naturam versum reperiatur. Neque alia morbi causa inventa est. Idem vir egregius, aliquot abhinc annis, hominis toto corpore ex simili causa hydropici cadaver incidit.

plum dat gravis illa quae in accessione asthmatis spasmodicae incidit. Porro, sanguinis reditui obstabitur, si cordis actio adeo debilis est ut vim gravitatis in venis prementem nequeat superare. Hinc in debilibus hominibus oedema et anasarca erectum corporis habitum sequitur. Denique, ipsarum venarum plenus habitus excretionibus quibuscvis, ut menstruis, haemorrhoidibus, vel etiam serosis, suppressis, per eas redeunti sanguini resistit. Postremo, ea venarum impedimenta, quae polypi intus aut compressio extra faciunt, in iis sanguinem retardabunt. Comprimunt autem tumores, siue in ipsis venarum tunicis, siue extra eas, siti; item duri viscerum tumores, steatomata, graviditas, aut congesti in eas humores. Intus maxime peccant polypi cerebri sinuum, aut prope os venae cavae, subnati.

Quod ad secundum caput attinet, vasis excernentibus obstantia hydropem faciunt.

Ex-

Exempli gratia, urina aut perspiratio suppressa ut aquam intus augeant necesse est.

CITATIOR autem in arteriis sanguis, quod tertium caput est, si venae pariter non cedunt et transmissum sanguinem accipiunt, hydropis causa erit. Quia, ut supervacuum humor sic in vasa exhalantia ruat necesse est. Quae res inflammationis internae fere effectus est. In inflammatione exhalatio semper augetur. Quod si, ut interdum fit, effusi humores neque suppurantur neque venis recipiuntur, reliquum nihil est, nisi ut nimia copia intus accumulenter, et sic hydropem afficiant. Quod malum praecipue thoraci et capiti accidit.

UT ad quartum caput transeam, arteriae exhalantes manifesto in paralyfi relaxantur. Itaque paralyfin ad omnes arterias et harum fines, arteriolas exhalantes, pervenientem, aqua intus sequitur.

Aquo

AQUOSORUM humorum nimia abundantia, quod quintum caput posui, si intus in corpore est, ut plus per vasa exhalantia diffluat necesse est. Hunc statum cum excretio quaevis, tum praecipue perspiratio, suppressa, efficere possunt. Eodem etiam humidi aeris victusque tenuis et aquosi effecta pertinent. Estque hoc aliud exemplum ubi principium aliquod in causam, aut partem ejus, vertitur.

ATQUE haec omnia per effusionem naturalibus viis incidentem eveniunt, et longe frequentissima hydropis causa fiunt. Verum et effundi humores, et hydropem edere alio modo dictum est. Interdum vasa humores aquosos vehementia, puta lymphatica, disrumpi, et hydropem creare possunt, quae utique causa infrequentior est. Quare autem disrumpan- tur maxima constans causa ipsorum nimia distensio est.

QUOD

QUOD ad alterum causae caput, scilicet, absorptionis imminutae, attinet, quae de eo dicenda videntur, verbis Marteni * exponam.

“ ABSORPTIO imminuta ab ipsorum absorbentium vasorum obstructione exoriri potest. Atque haec nunc duorum generum esse ponuntur.

“ Imo, VENARUM extrema, ad sanguiferum systema pertinentium, quibus, in iis corporis partibus, quae venis lymphaticis valvularibus non instruuntur, fluida effusa absorbendi munus necessario assignatur.

“ 2do, VENAE lymphaticae valvulares, ad quas generalius officium istud proprie pertinet.

“ QUARUM posteriorum obstructio duplex videtur; aut meatuum generaliorum aut singularium lymphaticorum obstructio.

“ DE hisce speciatim ordine dicendum.

“ AB-

* Thomæ Marteni dissert. med. de ascite Lug. Batav.

“ ABSORPTIO igitur imminuta accide-
 “ re potest a venarum obstructione, in iis
 “ corporis partibus quae lymphaticis ab-
 “ sorbentibus carent.

“ IDQUE nullibi humani corporis ob-
 “ tingit praeterquam in cerebro, ubi huc
 “ usque vasa lymphatica absorbentia nun-
 “ quam existere constitit ; atque haec ve-
 “ rifimiliter praecipua est hydrocephali
 “ causa.

“ AD obstructionem lymphaticam quod
 “ attinet, aut in lymphaticis generaliori-
 “ bus aut in singularibus, maxima lym-
 “ phae pars a venis lymphaticis in duc-
 “ tum thoracicum transit, et in venam
 “ subclavianam defertur.

“ SI quavis de causa liber lymphae
 “ transitus per vascula lymphatica majora
 “ impediatur, in lymphaticis minoribus
 “ stagnabit lymphæ, eaque distendens pro-
 “ hibebit quo minus sese depleant ; (id
 “ est, quo minus lympham suam ad ma-
 “ jora vasa transmittant et ipsa minus o-
 “ nerata aliam absorbeant) ; unde absorp-
 “ tio

“tio in corporis cavis cessabit, et exha-
 “latione per arterias procedente, hydrops
 “sequetur. Et in hujus rei exemplum,
 “Scherbius lapillum in receptaculo chyli
 “hydropem induxisse tradit *.

“RARIORA sunt morbi hujus exem-
 “pla a lymphaticis particularibus ori-
 “entis; verum ab hac causa hydropes o-
 “riri una aut altera historia vel satis
 “probat.

“SOLERTISSIMUS Alex. Monro ju-
 “nior, se tumorem hydropicum in altero
 “extremorum inferiorum; ex alterius
 “glandiuminguinalium tumore exortum,
 “observasse memorat; idemque phaeno-
 “menon in superioribus extremis ab ax-
 “illarium glandium tumore animadver-
 “tisse tradit; celebris etiam Hunterius
 “tumoris inguinalis historiam refert;
 “quo rupto, magna tenuis aquosi fluidi
 “vis effusa est, et ingenti copia per dies
 “aliquot effundi pergebat, sensum autem
 “minuebatur.

* Differt. inaugur. in celeb. Haller. collect. disput.
 vol. 5.

“ minuebatur, et subito tandem defuit ;
 “ pro ratione vero vulneris inguinalis fa-
 “ nati tumor hydropicus in crure vicino
 “ exoriebatur *.

“ ABSORPTIO imminuta ab absor-
 “ bentium etiam paralyfi evenire potest.

“ ABSORBENTIA autem irritabili aut
 “ musculari contractione imbui, a variis
 “ phaenomenis apparet ; eo nempe quod
 “ post mortem sese evacuent, &c. &c.

“ SI igitur contractio illa aut vis mus-
 “ cularis ab iisdem causis minuatur, quae
 “ in aliis corporis partibus paralyfin in-
 “ ducunt, consentaneum est absorbentium
 “ depletionem similiter tardari, et
 “ exinde fluidorum absorptionem lentius
 “ procedere. Atque huic origini, aliqua-
 “ tenus, hydropes paralyfin et extremo-
 “ rum atoniam comitantes, attribui vi-
 “ dentur.”

D

R A T I O

* Medical commentaries, p. 58.

RATIO SYMPTOMATUM.

FOVEAE in cruribus, impresso digito, retentae, omni fere hydropis speciei commune signum dant. Quae res, licet in alias partes, quam alias, magis hydrops incumbat, et diversas morbi quasi species praebeat, tamen in omnibus totum corpus hydropici habitus tabisque particeps esse ostendit. Eiusdem adfectus communis causa est sanguis per venas adversus vim gravitatis, positus quae supra relatae sunt causis, difficilius viam moliens, et humores per telam cellulosaam continuam ima petentes. Neque id, cum jam habitus hydropicus subest, mirandum; quoniam maxime robustis hominibus idem aliqua ex parte usu venit; scilicet, ut vespere tali crassiores, mane tenuiores, manifesto discrimine reperiantur. Discedunt mane foveae, quia recumbens corporis situs reditum sanguinis venosi expedit. Ob eandem causam etiam sanorum

fanorum hominum mane crura attenuantur. In hydrothorace impedimenta venosa, praecipue venae cavae, sanguinis reditui objecta, hunc effectum eo magis illustrant. Spiritus difficultas vicinitati partis laborantis ad pulmones debetur. Quo fit ut his libere agendi non fiat potestas. Recumbente autem homine, ideo augetur, quia distendens humor in hoc corporis situ pulmones magis premit. Simul sanguis venosus, difficilior per hos viam sibi faciens istum affectum auget.

FLUCTUATIO fit, quia in magno cavo aqua ultra citroque facile motatur; ubi vero hoc signum deest, id fieri potest ob exquisitè nimiam abundantiam. In vase pleno non fluctuat aqua; ergo hujus interdum signi absentia, non etiam morbi absentiam aut decessum, sed magnitudinem, denotat.

Hic morbus est atonicus; quae res totius corporis torporem, cordis palpitationem, et brachiorum manuumque nervorum resolutionem, explanat.

PALLOR vultus, sanguinem hydropicorum non satis elaboratum, et praecipue suffundi serum, significat. Nam summi corporis, ideoque vultus, color, ut sanguini vasa sua tralucendi, ita praecipue hujus rubedini, debetur. Venae enim ubique juxta summum corpus subter cutem disperguntur; arteriae altius jacent. Praeterea, ut in omnibus rebus rubor citati sanguinis, pallor tardati, indicium est, ita in hoc morbo manifeste tardatus sanguis hunc adfectum explicat. Itaque in historia morbi, pulsus tardi, debiles, et sine ordine esse, dicti sunt.

ESTQUE ea res palpitationis cordis causa; quippe cujus adeo debilitetur actio, ut debitum ordinem nequeat fervare.

URINA parca est, quia pars sanguinis ferosa, quae per urinae itinera dilabi debet, alio dissipatur.

QUOD si magna saepe fitis est, ea alioquin et vulgo fit ut per naturae desiderium humor ad diluendum sanguinem suppetat. Itaque re vera, quoties multum humoris

humoris serofi, per excretiones hujus proprias, aut aliter, disperditum fit, toties ad hunc supplendum, ut in gravi exercitatione, ubi cum aliae serosae excretiones, tum praecipue perspiratio, ad largum usque sudorem adaugetur, magna fitis accenditur. Est tamen hoc desiderium naturae interdum, ut in hoc statu, malum. Estque hoc magnum, ad versus Staahlianam de animo rationabili doctrinam, argumentum. Nullum hic judicium est, sed coecus adpetitus et mala mali cupiditas. Quicquid enim aquae hydropicus adsumit, id omne ad malum augendum pertinebit. Eadem tamen res, doctrinam de corporis libramine, quo id omnes a naturae modo inclinationes corrigere tendit, confirmat. Alia secretio immixta auget aliam, et contra. Itaque ruens ad exhalantia serum minus humoris, unde fecernatur saliva, relinquit.

DECUBITUS in latera difficilis, sanguinis per pulmones transeuntis impedimento,

to, recumbente homine, debetur. Impedimento autem est aqua vicinorum pulmonum vasa comprimens. Si igitur non debita celeritate sanguis tranfit, molimine, quo impedimentum superetur, opus erit; subinde igitur fufpiria, aut fpiritus profundius tractus incident; aut, fi non inciderint, ftrangulationis periculum inquietum hominem fervabit.

SUBITA e fomno, abfque folito ftimulo excitatio, eodem modo quo decumbendi moleftia, explicari poteft.

JUDICIUM EVENTUS.

OMNIS hydrops periculofus eft. Eft enim, ut fupra dixi, morbus in atonia, neque partis quidem, fed totius fere corporis, pofitus. Quippe enim vix ulla in parte apparet, quin in alia aliqua, et faepe diffufa maxime, eadem affectio; in omnibus habitus hydropicus, fcilicet, atonia, fimul cernatur. Quo pofito, periculum tamen erit, pro partis, in quam
mali

mali vis praecipua incumbit, ubi praecipua noxa fedet, momento et dignitate. Itaque aqua in magna cava, juxta viscera, maxime nobiliora, affusa, pessimum eventum denunciat. In summo corpore in telam cellulofam effusa, ut in anasarca et pedum oedemate fit, minus metuenda. Denique, in parte magis contentus hydrops, quam latius per corpus patens, exigua quam magna vis aquae effusa, spem meliorem ostendunt.

ALIUD judicium e principiis aut causa trahendum est; secundum quod aliae species insanabiles reperiuntur; ut eae, quae ab insanabilibus causis pendent, scilicet, a polypis, a magnis cordis noxis, ut hujus valvis in ossream naturam versis, a pulmonum, jecoris, et lienis, duris tumoribus, ab imi ventris steatomatis, a lymphaticis ruptis aut latius impeditis: Aliae ancipites sunt; ut eae, quae a resolutione corporis communi, sive atonia, quam duri viscerum tumores fecerint, oriuntur; hoc ubi fit non prorsus insanabile malum
duci-

ducimus. Contra, si resolutio seu atonia non a duris tumoribus oritur, medicabilis aut immedicabilis erit, prout minor aut major atonia fuerit. Simili modo in hydropibus a sanguinis aut aliis profluviiis natis, ii qui ab his profluviiis saepius iteratis nati sunt, ut ab haemorrhagiis uteri, a diarrhoea, diabete, saepe medicabiles sunt. Verum etiam hujus ipsius rei judicium magnitudinem debilitatis respicit. Quae debilitas, si eo non pervenit ut vires concoctrices laedat, sanari posse speranda est; contra, si vires multum laesit, insanabilis est. Postremo, qui hydropes ab exanthematis aut excretionibus suppressis profecti sunt, si causae medicabiles sunt, ii quoque medicabiles erunt. Atque haec de hydrothorace, utpote in quem omnia illa cadant, dici pariter possunt.

RATIO MEDENDI.

QUONIAM, ut supra dictum est, omnis hydrops vel ad aquam praeter naturam effusam, vel ad absorptionem praeter naturam imminutam, referendus est, medendi consilia haec sequuntur.

IMO, EFFUSUM humorem, actione absorbentium vasorum excitata, auferre.

2do, PLUS profundi accumularique, exhalatione imminuta, firmiterque tono et sanguinis crassi restitutis, prohibere.

PRIMO consilio sequentia remediorum genera respondent; emetica, alvum purgantia, urinam, sudorem, aut salivam moventia.

De quibus priusquam loquamur, haud alienum est praemonere, in hydrope non solum unum remedium pro altero, sed unam speciem pro altera adhibendi, aliudque alio, prout diverse respondeant, mutandi saepe esse necessitatem.

E

AD

AD emetica natura dirigimur; quia saepe vomitus sponte incidens aliquando salutis fuit. Nihil emeticis potentius vasa absorbentia excitat. Quo fit ut aqua, prius sanguini reddita, postea per urinae aut alvi similiave itinera corpore ejiciatur. Quibus Sydenhamus confidens, reliquis formis vinum antimoniale, quod saepe infra pariter ac supra purgat, antetulit. Emeticorum tamen in nonnullis casibus usus moderandum est, ut in haemorrhagicis hominibus, ne vomendi molimen, sanguinem citando, clausa vasorum ora iterum aperiat. Praeterea, eorum usus obstat ingrata plerisque natura; quo fit ut toties plerumque, quoties dato opus fit, dari non possint. Cui incommodo aliqua ex parte remedio est tartarum emeticum intra vomendi modum retentum.

Ex alvum acrius purgantibus elaterium et gambogium magno usui sunt. Item jalapium, quod saepe prodest, potentius mercurius et antimonium reddunt. Quod
ad

ad acriter purgantia attinet, cum aquam, quam celerrime vires ferant, auferri interfit, eo minus ideo adhibenda videntur, quod nisi longioribus temporis intervallis iterum dari non possunt, et sic spatium, quo aqua denuo colligatur, permittunt. Ob hanc causam leniora cathartica adhibita magno ufui esse reperta sunt; vel, si acria adhibenda videbuntur, intervallis quibus dantur, lenius purgantia, quo minus aqua denuo colligatur, commode interponuntur. Urinam moventibus non ita ac catharticis fidendum est. Quorum tamen maxime memorabilia sunt, cremor tartari, tartarum regeneratum, scillae, allium, colchicum, et sales alkalini fixi. Cremor tartari binis vel ternis unciiis vicensarum et quaternarum horarum spatiis datus, qua copia urinam vehementer movet, multum saepe profuit. Quo certius scillae urinam moveant, exiguum earum aliquid, ita ut non alvum moveant, dandum est. Tantumque earum quoque datum, quantum vomitum moveat,

moveat, magno ufui eft. Atque duo trefve hydrothorace laborantes in Noſocomio, ſuperiore aeftate, egregius noſter Homius fic ſanavit.

ALLIUM et colchicum profuiſſe non deſunt exempla; quorum illud copioſius dare convenit. Sales alkalini fixi, licet urinam movendi poteſtatem poſſideant, tamen, vel quia acido in ventriculo occurrentes in neutros mutantur, vel quia ad urinae itinera non perveniunt, ſpem ſaepe fallunt.

Quod ad ſudorem moventia pertinet, cum hydropicorum plerumque cutis, humore perſpirabili in cava hydropica effuſo, areſcat; ſi perſpiratio augetur, minus aquae in cava confluet, et ſanguis ab aqua redundante repurgabitur. Balneum, quod hoc conſilio adhibitum eſt, minus eo reſpondet, quod nocet relaxando. Cui igitur arenae calidae uſus jure anteponitur. Celfus * “ Evocandus,” ait, “ ſudor

* Lib. 3 cap. 21.

“ est, non per exercitationem tantum, sed
 “ etiam in arena calida, vel laconico vel
 “ clibano, similibusque aliis ; maxime e-
 “ nim sunt utiles naturales et ficcae su-
 “ dationes.” Utilia interdum ad hanc
 rem sunt antimonium et opium conjuncta,
 utiliora saepe quam quodvis eorum seor-
 fim. Monroius vinum antimoniale lau-
 dat, et unum hominem eo ad sanitatem
 reductum memorat.

SALIVA quoque mota in hydropis cu-
 ratione est. Mercurius, et pro urinam et
 pro alvum movente, adhibitus, a quibus-
 dam est: Pro urinam movente minus ei
 credendum est, quod ejus in urinae itinera
 difficilius actio vertitur. Cujus usum et
 hoc nomine medici fugerunt, densitatem
 sanguinis eo imminui opinantes. Quae
 absque ratione opinio est; siquidem san-
 guis, post ejus usum detractus, crustam
 inflammationis et omnia densitatis auctae
 signa prodit. Idem mercurius, qui va-
 sa excernentia universa stimulat, utilis esse
 potest.

potest. Sputum vero lene et constans amplo salivae profluvio praestat.

SUB puncturarum capite, vesicatoria, fonticulos, puncturas cutis, et thoracis incisionem, comprehendimus, quae, licet gangraenam facere periclitari dicantur, utilitate interdum non carent. Incisioni puncturae praestant, et alta sub cute fetacea profunt. Conveniatne thoracem aperire, inter medicos parum convenit. La Motte hoc curationis genus damnat, eoque magis, quod pectoris omnem hydropem insanabilem esse dicit; additque, licet antiqui pectus incidendum monuerint, cum prius tamen causa morbi, quam incidendi opus attentetur, tollenda sit, eaque asthma aut malum aliquid insanabile saepe subfit, ideo exitiale conamen omittendum ex toto esse; neminem enim illo opere quenquam ad sanitatem reduxisse. Quod ita esse, ad rationem et experientiam omnium provocat. Contrarium

um Morandius * sentit. Cui ego quoque, cum virium ulla integritas restet, neque morbum causa insanabilis fecerit, incidendum pectus, ita assentio, ut, nisi causis

* “ Il y a fort peu d'exemples d'hydropisie de poitrine guérie par operation. Seroit-elle donc dangereuse cette operation ? Point du tout ; c'est qu'on ne la pratique pas. Dans les hospitaux même, ou l'on nous soupçonne assez légèrement d'avoir plus de courage pour les grandes entreprises, et moins d'égard pour les malades, on ne fait point cette operation ; et je suis convaincu qu'il meurt quantité de gens, dont un grand nombre auroit été soulagé, et plusieurs guèris par ce secours employé à propos. Dans les grandes hospitaux, ou j'ai fait la chirurgie, et ou j'étais m'occupois de la dissection en même temps, j'ai vu très souvent l'école anatomique inondée des eaux qui sortoient de la poitrine des cadavres ; si on eût évacuée ces eaux par l'empyème, avant que les sujets fussent devenus l'objet de nos recherches, il est fort vraisemblable qu'on en eût sauvé plus d'un, puisque, dans le grand nombre de ceux qui étoient dans ce cas, plusieurs ne présentoient point d'autre cause de mort. Il est donc essentiel de publier le succès des operations rares pour encourager à les faire.” Mémoire de l'Académie de Chirurgie.

sis etiam per medicamenta sublati, nullam morbi radicis tollendi spem dari contendam.

NE humores iterum accumulenter, exhalationem imminuendo, firmorumque tonum et sanguinis densitatem restituendo, victus, exercitatio, fricatio, aër, et tonica usurpantur.

CIBUS quam maxime alens et firmus esse, potio exigua, et simul stimulare simul astringere debet, quale generosum et optimaenotae vinum est. Infusa absinthii, et similia amarorum, raphani rustici, aequae ac aliorum stimulantium, usui sunt, cum vinum in promptu non est. Vinum paulo liberius bibere licet; omnem potionem dilutiorem quam minime. Sitis, os frigida aqua acido tincta lavando, leniatur; aqua ne hauriatur.

NIHIL adversus hydropis reditum efficacius exercitatione est; ea, firma agitando et sanguinem citando, universas excretiones, et praecipue cutaneam, promovet,

movet, et sic, sanguinem humore supervacuo repurgando, summopere utilis erit. Itaque, ut excretiones suppressae ad morbum creandum facere supra dictae sunt, ita eadem auctae ad ei occurrendum pertinent. Praeterea, vasa absorbentia excitare, et ut liberius humorem exhalatum auferant curare, ex usu est. Denique, ut quies omnia resolvit, ita omnia excitat exercitatio. Verum, cum hydropici homines debiles sint, exercitatio eorum viribus accommodari, et fatigatio vitari, debet; quia labor omnis immodicus non excitat, sed lassat hebetatque.

AER effecta exercitationis juvat, si ejus delectus habetur. Ejus igitur cum humore calor, quae corpus resolvunt, fugiantur, contra frigus modicum et siccitas, quae densant firmantque, et excretiones, praecipue cutaneam, expediunt, quaerantur.

MULTA tonica, ut chalybeata, gentiana, et his similia, hic ex usu sunt, e quo-

F

rum

rum numero Du Haenius corticem Peruvianum magnis in hujus morbi curatione laudibus prosequitur. Datus electuarii forma, ea copia quam ventriculus ferat, vel vino infusus, et cyatho bis terve die sumptus, adversus hunc morbum efficax reperitur.

F I N I S.



